

עמ"ת 36448/01/14 - ע' א' ע' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 36448-01-14 א' ע'(עציר) נ'
מדינת ישראל
28 ינואר 2014

לפני כב' השופטת שירה בן שלמה

העורר
נגד
המשיבה
ע' א' ע' (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד חיים שורצברג

ב"כ המשיבה - עו"ד דקלה פוגל

העורר הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בכפר סבא (כב' השופט קרשן) בתיק מ"ת 47682-10-13, מיום 16/1/14, בה דחה בקשה לעיון חוזר והותיר את העורר עצור עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום הכולל 4 אישומים בעבירות אלימות קשות כלפי בת הזוג. משיכה בכח, ליפוף צעיף סביב צווארה וחניקה, החזקת סכין ואיום באמצעותה לשחטה, דפיקת הראש בקיר מספר פעמים, הכאה בידיה וברגליה באמצעות חגורה, איום נוסף, באמצעות סכין והכאה בכל הגוף עם ידיו, בשתי הזדמנויות.

בד בבד הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.

עמוד 1

ביום 23/10/13, בעקבות הצעת בימ"ש קמא, הסכימה ב"כ העורר דאז, לקיומן של ראיות לכאורה ועתרה לקבלת תסקיר לצורך בחינת חלופה. לאחר קבלת שני תסקירים, אשר בחנו חלופות ולא המליצו על שחרור, הורה בימ"ש קמא, ביום 3/12/13, על מעצר העורר עד תום ההליכים. צוין כי כתב האישום חמור ומגלה מסוכנות ממשית למתלוננת, משלא היסס לתקוף אותה לעיני בנותיהם הקטינות ועשה זאת, לכאורה, באופן אכזרי ומפחיד ולעיתים באמצעות סכינים. עם זאת, לא נסגרה בפניו הדרך להציע חלופה הדוקה, מרוחקת מאוד מביתה, בפיקוח אנושי ואלקטרוני, ובלבד שהפיקוח האנושי ימצא ראוי.

חלופה נוספת הוצעה בבקשה לעיון חוזר, נבחנה על ידי שירות המבחן ועל ידי ביהמ"ש, ונדחתה. בהחלטה מיום 16/1/14 חזר בימ"ש קמא על קביעתו, לפיה העורר מסוכן באופן קיצוני כלפי המתלוננת ולמרות זאת, ניסה בכל דרך לבחון אפשרות שחרור לחלופה. מאחר והמפקחים המוצעים לא יכלו להוות דמויות סמכותיות ומציבות גבולות, באופן שיפחית את הסיכון המוגבר, נדחתה הבקשה. בימ"ש קמא חזר על ההלכה ולפיה לא בנקל יסטה ביהמ"ש מהמלצה שלילית של שירות המבחן.

ב"כ העורר סבר שמדובר בהמלצות מפוקפקות של שירות המבחן ובתסקיר דל. ביקש לקבוע כי המפקחים ראויים ורציניים, בני משפחתו, אשר מבקשים לעזור לו, ועתר להורות על שחרור לחלופה, העונה על תנאי בימ"ש קמא, הכוללת הרחקה ואיזוק. ציין את היותו בחור צעיר, אב לילדים, נעדר עבר פלילי, וכי המענה קבוע ליום 2/3/14 והמשפט צפוי לארוך זמן רב.

ב"כ המשיבה עמדה על חומרת המעשים. ציינה כי בימ"ש קמא קבע את רמת הסיכון. הבהירה שלא ניתן ליתן אמון במשיב עצמו, אשר בחקירתו אמר שעושה שימוש בסם, בניגוד לדבריו בפני שירות מבחן. משכך, המפקחים צריכים לעבור משוכה גבוהה יותר, כפי קביעת בימ"ש קמא, אותה לא עברו המפקחים המוצעים.

לאחר עיון בהודעת הערר על נספחיה ושמיעת טיעוני הצדדים, דין הערר להידחות.

שירות המבחן ובימ"ש קמא עשו מלאכתם נאמנה, בבחנם היטב את החלופות המוצעות, נוכח הסיכון הגבוה, בפרט מקום בו העורר אינו ער לבעייתיות במערכת הזוגית ושולל נזקקות טיפולית. אין המדובר בלקיחת אחריות והודאה במעשים, וכך לא נדרש העורר לעשות. אולם, מקום בו מוגשת תלונה על מעשים כה קשים, המצביעים, לכאורה, על מסוכנות גבוהה, לא ניתן לדבר על חוסר בעייתיות. גם בת הזוג אשר חזרה לביתה, סמוך למשפחת מוצאו של העורר, מזערה את הבעייתיות וצמצמה מאחריותו, באופן שמותיר אותה חשופה, ללא הגנה.

בנסיבות האמורות, המפקחים המוצעים חייבים להיות מודעים לבעייתיות ולסיכון הגבוה, על מנת שיוכלו לעמוד, כחומה בצורה, בינו לבין המתלוננת, לזהות מצבי סיכון ולהגן עליה, וכאלו אינם בנמצא.

בצדק חזר בימ"ש קמא על ההלכה ולפיה, לא בנקל יסטה בימ"ש מהמלצה שלילית של שירות המבחן. עורכי התסקיר הינם אנשי מקצוע מיומנים, להם המומחיות, בבחינת התנהלות הנאשם, בת הזוג, המשפחה והאינטראקציה בתוכה, ויש

לתת לעמדתם משקל משמעותי, בפרט בעבירות אלימות במשפחה.

דברים שנאמרו בבש"פ 8171/06 גוארגי נ' מדינת ישראל, יפים לענייננו: "בשל המימד הפסיכולוגי החזק וההתנהגות הלא רציונאלית, הטבועים בעבירות מסוג זה, שמור תפקיד מיוחד לתסקיר המעצר בקביעה אם ניתן לאיין את מסוכנותו של הנאשם בחלופת מעצר אם לאו".

במקרה דנן, המפקחים נבחנו הן על ידי שירות המבחן והן על ידי בימ"ש קמא, ולא נמצאו ראויים, ודי בכך.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ד, 28/01/2014 במעמד הנוכחים.

שירה בן שלמה, שופטת